

LA/Antti Suominen/AOK

3.8.1976

Kalevankatu 6 00100 HELSINKI 10

Puhelin 642 511

Työeläkelaitoksille

Tasavallan presidentin esittelyssä 29.7.1976 vahvistettiin lait työntekijäin eläkelain ja eräiden siihen liittyvien lakien muuttamisesta. Samanaikaisesti annettiin vastaavat asetusten muutokset.

Eläkeindeksin määräämistä ja vähimmäismäärien korotusta koskevat muutokset tulevat voimaan ensi vuoden alusta.

Sosiaali- ja terveystieteiden ministeriö on 30.7.1976 antanut päätöksen työeläkelakien ja luopumiseläkelain mukaisen eläketurvan sitomisesta palkkatasoon. Ministeriön päätös liittyy edellä mainittuihin lakien ja asetusten muutokseen.

Eläketurvakeskus lähettää eläkelaitoksille myöhemmin lainmuutoksia yksityiskohtaisesti selostavan yleiskirjeen.

ELÄKETURVAKESKUS

Liitteitä

Laki työntekijäin eläkelain 5 a ja 9 §:n muuttamisesta.

Annettu Helsingissä 29 päivänä heinäkuuta 1976.

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 8 päivänä heinäkuuta 1961 annetun työntekijäin eläkelain 5 a §:n 1 ja 2 momentti sekä 9 §, sellaisina kuin ne ovat, 5 a §:n 1 momentti 20 päivänä joulukuuta 1968 annetussa laissa (690/68), 5 a §:n 2 momentti 20 päivänä syyskuuta 1974 annetussa laissa (749/74) ja 9 § 22 päivänä marraskuuta 1963 annetussa laissa (525/63), näin kuuluviksi:

5 a §.

Jos ennen 1 päivää maaliskuuta 1922 syntyneen työntekijän tämän lain alaisiin työsuhteisiin perustuva, 5 §:n 1 momentin mukaan laskettu eläkkeen määrä on tässä pykälässä tarkoitettua vähimmäismäärää pienempi, korotetaan se vähimmäismäärän suuruiseksi.

Jos eläkkeeseen oikeuttavaksi palvelusajaksi on luettava aika 1 päivästä heinäkuuta 1962 siihen saakka, kunnes työntekijä täyttää 65 vuotta, eläkkeen vähimmäismäärä on 33 prosenttia eläkkeen perusteena olevasta palkasta, jota prosenttilukua korotetaan jäljempänä olevan taulukon mukaisesti. Työntekijäin eläkelain muuttamisesta 20 päivänä syyskuuta 1974 annetun lain (749/74) voimaantulosäännöksen 3 momentissa mainitun syntymäaika-ajan 1 päivän heinäkuuta 1922 asemesta käytetään syntymäaika-ajana 1 päivää heinäkuuta 1926 ja prosenttilukua 25 muutetaan seuraavasti:

Vuonna	33 %:n asemesta %	25 %:n asemesta %
1977—1978	35	27
1979—1981	36	28
1982 ja sen jälkeen ..	37	29

9 §.

Eläketurva sidotaan maan palkkatasoon. Tätä varten sosiaali- ja terveysministeriö vahvistaa joka kalenterivuodeksi palkkaindeksiluvun ottaen huomioon yleisten palkka- ja hin-

tasossa tapahtuneiden muutosten keskiarvon. Palkkaindeksiluvun muutoksen edellyttämällä tavalla tarkistetaan eläkettä myönnettäessä ja eläkkeiden yhteensovittamista uudelleen toimitettaessa eläkkeen perusteena oleva palkka ja sen jälkeen kalenterivuositain eläkkeen määrä ministeriön antamien ohjeiden mukaan.

Kunkin vuoden heinäkuun alusta lukien suoritetaan sen mukaan kuin sosiaali- ja terveysministeriö tarkemmin määrää maksettaviin eläkkeisiin ennakkona kaksi viidesosaa siitä korotuksesta, joka arvion mukaan aiheutuu seuraavan vuoden 1 momentin mukaisesta palkkaindeksiluvun muutoksesta.

Tämän lain 5 a §:n 1 ja 2 momenttia sovelletaan myös aikaisemmin myönnettyyn eläkkeeseen, mikäli eläkettä korotushetkellä muutokin olisi maksettava. Korotuksen johdosta ei toimiteta eläkkeiden yhteensovittamista uudelleen.

Tämän lain 9 §:n 1 momenttia sovelletaan ensimmäisen kerran vahvistettaessa palkkaindeksilukua vuodeksi 1977 ja saman pykälän 2 momenttia ensimmäisen kerran vuonna 1977. Palkkaindeksiluku vahvistetaan vuodeksi 1978 korottamalla vuoden 1977 palkkaindeksilukua siten, että korotus yhdessä 9 §:n 2 momentin mukaan maksetun ennakon perusteena olleen korotuksen viidesosan kanssa on 9 §:n 1 momentin mukaan lasketun korotuksen suuruinen.

Helsingissä 29 päivänä heinäkuuta 1976.

Tasavallan Presidentti

Laki

lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain 5 §:n muuttamisesta.

Annettu Helsingissä 29 päivänä heinäkuuta 1976.

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 9 päivänä helmikuuta 1962 annetun lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain 5 §:n 1 momentti, sellaisena kuin se on 20 päivänä syyskuuta 1974 annetussa laissa (750/74), näin kuuluvaksi:

5 §.

Vanhuuseläkkeen vuotuinen määrä on puoli-toista prosenttia työntekijäin eläkelain 9 §:n mukaisesti korjattujen ja työntekijän 23 ikävuoden täyttämisen jälkeen ansaitsemien niiden palkkojen yhteismäärästä, joiden perusteella on suoritettu vakuutusmaksu tämän lain mukaan. Jos työntekijä on jonakin kalenterivuotena ansainnut tässä laissa tarkoitetuissa töissä vähemmän kuin 200 markkaa, ei sinä vuotena ansaittua palkkaa kuitenkaan oteta huomioon eläkkeeseen oikeuttavana. Jos työntekijä on syntynyt ennen 1 päivää maaliskuuta 1922, korotetaan eläkettä kertomalla se luvulla, joka saadaan, kun luku 264 jaetaan niiden kuukausien lukumäärällä, jotka sisältyvät aikaan heinäkuun alusta 1962 sen kalenterikuukauden loppuun, jona työntekijä täyttää 65 vuotta, edellyttäen, että näin saatu korotuskerroin on suurempi kuin luku yksi. Sosiaali- ja terveystieteiden ministeriö voi antaa tarkempia määräyksiä edellä tarkoitetun korotuksen laskemisesta. Sanottua lukua 264 muutetaan jäljempänä olevan taulukon mukaisesti. Lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain muuttamisesta 20 päivänä syyskuuta 1974 annetun lain (750/74)

voimaantulosäännöksen 3 momentissa mainitun syntymäaikarajan 1 päivän heinäkuuta 1922 asemesta käytetään syntymäaikarajana 1 päivää heinäkuuta 1926 ja prosenttilukua 25 muutetaan seuraavasti:

Vuonna	Luvun 264 asemesta luku	25 %:n asemesta %
1977—1978	280	27
1979—1981	288	28
1982 ja sen jälkeen .	296	29

Tämän lain 5 §:n 1 momenttia sovelletaan myös aikaisemmin myönnettyyn eläkkeeseen, mikäli eläkettä korotushetkellä muutoinkin olisi maksettava. Korotuksen johdosta ei toimiteta eläkkeiden yhteensovitusta uudelleen. Korotusta suoritettaessa on lisäksi otettava huomioon, mitä lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain muuttamisesta 20 päivänä joulukuuta 1968 annetun lain (691/68) voimaantulosäännöksen 3 ja 4 momentissa on säädetty.

Helsingissä 29 päivänä heinäkuuta 1976.

Tasavallan Presidentti

Sosiaali- ja terveystieteiden ministeri

Laki

maatalousyrittäjien eläkelain 14 ja 22 §:n muuttamisesta.

Annettu Helsingissä 29 päivänä heinäkuuta 1976.

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 14 päivänä heinäkuuta 1969 annetun maatalousyrittäjien eläkelain (467/69) 14 § ja 22 §:n 5 momentti,

näistä 22 §:n 5 momentti sellaisena kuin se on 20 päivänä syyskuuta 1974 annetussa laissa (751/74), sekä

lisätään 22 §:ään, sellaisena kuin se on osittain muutettuna 7 päivänä heinäkuuta 1970 ja 29 päivänä joulukuuta 1972 annetuilla laeilla (469/70 ja 936/72) sekä mainitulla 20 päivänä syyskuuta 1974 annetulla lailla, uusi 6 momentti, jolloin nykyinen 6, 7, 8 ja 9 momentti siirtyvät 7, 8, 9 ja 10 momentiksi, seuraavasti:

14 §.

Vahvistetut työtulot ja tässä laissa säädetty markkamäärät tarkistetaan yleisten palkka- ja hintatasossa tapahtuneiden muutosten mukaan siten kuin työntekijäin eläkelain 9 §:ssä säädetään.

22 §.

Sen estämättä, mitä 6 §:n 1 momentissa on säädetty, ennen 1 päivää syyskuuta 1929 syntyneen maatalousyrittäjän vanhuuseläkkeen ja täyden työkyvyttömyyseläkkeen määrä on, jos eläkkeeseen oikeuttavaksi on luettava aika 1 päivästä tammikuuta 1970 siihen saakka, kun maatalousyrittäjä täyttää 65 vuotta, 33 prosenttia eläkkeen perusteena olevasta työtulosta, jollei eläkkeen määrä 6 §:n 1 momentin mukaan laskettuna muodostu suuremmaksi. Sanottua prosenttilukua muutetaan jäljempänä olevan taulukon mukaisesti. Maatalousyrittäjien eläkelain muuttamisesta 20 päivänä syyskuuta 1974 annetun lain (751/74) voimaantulosäännöksen 3 momentissa mainitun syntymäaika-ajan 1 päivän tammikuuta 1930 asemesta käytetään syntymäaika-ajan 1 päivää tammikuuta

1934 ja prosenttilukua 25 muutetaan, jollei eläkkeen määrä 6 §:n 1 momentin mukaan laskettuna muodostu suuremmaksi, seuraavasti:

Vuonna	33 %:n	25 %:n
	asemesta	asemesta
	%	%
1977—1978	35	27
1979—1981	36	28
1982 ja sen jälkeen ..	37	29

Jollei eläkkeeseen oikeuttavaksi ole luettava koko edellä mainittua aikaa, eläkkeen määrä on sama suhteellinen osa sanotusta eläkkeestä kuin eläkkeeseen oikeuttavien kuukausien luku on koko edellä mainittuun aikaan sisältyvien täysien kuukausien luvusta. Jos maatalousyrittäjä on syntynyt ennen 1 päivää tammikuuta 1935, osaeläkkeenä myönnettävä työkyvyttömyyseläke lasketaan siten, että osaeläke on seuraavien prosenttilukujen mukainen osa täydestä eläkkeestä:

Syntymävuosi	Osaeläke prosenttia täydestä eläkkeestä
1927 tai aikaisempi	66
1928	64
1929	62

Syntymävuosi	Osaeläke prosenttia täydestä eläkkeestä
1930	60
1931	58
1932	56
1933	54
1934	52

Tämän lain 22 §:n 5 momenttia sovelletaan myös aikaisemmin myönnettyyn eläkkeeseen, mikäli eläkettä korotushetkellä muutoinkin olisi maksettava. Korotuksen johdosta ei toimiteta eläkkeiden yhteensovitystä uudelleen.

Helsingissä 29 päivänä heinäkuuta 1976.

Tasavallan Presidentti

Sosiaali- ja terveysministeri

Laki

yrittäjien eläkelain 13 ja 19 §:n muuttamisesta.

Annettu Helsingissä 29 päivänä heinäkuuta 1976.

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 14 päivänä heinäkuuta 1969 annetun yrittäjien eläkelain (468/69) 13 § ja 19 §:n 5 momentti,

sellaisina kuin ne ovat, 13 § 17 päivänä joulukuuta 1971 annetussa laissa (872/71) ja 19 §:n 5 momentti 20 päivänä syyskuuta 1974 annetussa laissa (752/74), sekä

lisätään 19 §:ään, sellaisena kuin se on osittain muutettuna 7 päivänä heinäkuuta 1970 ja 29 päivänä joulukuuta 1972 annetuilla laeilla (468/70 ja 937/72) sekä mainitulla 20 päivänä syyskuuta 1974 annetulla lailla, uusi 6 momentti, jolloin nykyinen 6 ja 7 momentti siirtyvät 7 ja 8 momentiksi, seuraavasti:

13 §.

Vahvistetut työtulot sekä 7 §:n 1 momentissa ja 9 §:n 2 momentissa säädetyt markkamäärät tarkistetaan yleisten palkka- ja hintatasossa tapahtuneiden muutosten mukaan siten kuin työntekijäin eläkelain 9 §:ssä säädetään.

19 §.

Sen estämättä, mitä 5 §:n 1 momentissa on säädetty, ennen 1 päivää syyskuuta 1929 syntyneen yrittäjän vanhuuseläkkeen ja täyden työkyvyttömyyseläkkeen määrä on, jos eläkkeeseen oikeuttavaksi on luettava aika 1 päivästä tammikuuta 1970 siihen saakka, kun yrittäjä täyttää 65 vuotta, 33 prosenttia eläkkeen perusteena olevasta vuotuisesta työtulosta työtulon 20 000 markan määrään saakka ja sen ylittävältä osalta 1/8 prosenttia jokaista täyttää eläkkeeseen oikeuttavaa kuukautta kohden, jollei eläkkeen määrä 5 §:n 1 momentin mukaan laskettuna muodostu suuremmaksi. Sanottuun rajamäärään sovelletaan tämän lain 13 §:n säännöksiä. Mainittua prosenttilukua 33 muutetaan jäljempänä olevan taulukon mukaisesti. Yrittäjien eläkelain muuttamisesta 20 päivänä

syyskuuta 1974 annetun lain (752/74) voimaantulosäännöksen 3 momentissa mainitun syntymäaikaajan 1 päivän tammikuuta 1930 asemesta käytetään syntymäaikaajana 1 päivää tammikuuta 1934 ja prosenttilukua 25 muutetaan, jollei eläkkeen määrä 5 §:n 1 momentin mukaan laskettuna muodostu suuremmaksi, seuraavasti:

Vuonna	33 %:n asemesta %	25 %:n asemesta %
1977—1978	35	27
1979—1981	36	28
1982 ja sen jälkeen . .	37	29

Jollei eläkkeeseen oikeuttavaksi ole luettava koko edellä mainittua aikaa, eläkkeen määrä on sama suhteellinen osa edellä tarkoitettua määrästä kuin eläkkeeseen oikeuttavien kuukausien luku on koko mainittuun aikaan sisältyvien täysien kuukausien luvusta. Jos yrittäjä on syntynyt ennen 1 päivää tammikuuta 1935, osaeläkkeenä myönnettävä työkyvyttömyyseläke lasketaan siten, että osaeläke on seuraavien prosenttilukujen mukainen osa täydestä eläkkeestä:

Syntymävuosi	Osaeläke prosenttia täydestä eläkkeestä
1927 tai aikaisempi	66
1928	64
1929	62
1930	60
1931	58
1932	56
1933	54
1934	52

Tämän lain 19 §:n 5 momenttia sovelletaan myös aikaisemmin myönnettyyn eläkkeeseen, mikäli eläkettä korotushetkellä muutoinkin olisi maksettava. Korotuksen johdosta ei toimiteta eläkkeiden yhteensovitystä uudelleen.

Helsingissä 29 päivänä heinäkuuta 1976.

Tasavallan Presidentti

Sosiaali- ja terveysministeri

Laki

luopumiseläkelain 13 ja 24 §:n muuttamisesta.

Annettu Helsingissä 29 päivänä heinäkuuta 1976.

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 4 päivänä tammikuuta 1974 annetun luopumiseläkelain (16/74) 13 § ja 24 §:n 1 momentti, näistä 24 §:n 1 momentti sellaisena kuin se on 23 päivänä huhtikuuta 1976 annetussa laissa (356/76), näin kuuluviksi:

13 §.

Tässä laissa säädetyt markkamäärät tarkistetaan yleisten palkka- ja hintatasossa tapahtuneiden muutosten mukaan siten kuin työntekijäin eläkelain 9 §:ssä säädetään.

24 §.

Jollei tästä laista muuta seuraa, on luopumiseläkkeestä soveltuvien osin lisäksi vastaavasti voimassa, mitä työntekijäin eläkelain 9, 16—21 a ja 22 §:ssä sekä maatalousyrittäjien eläkelain 16—18 §:ssä ja 19 §:n 4 momentissa on säädetty.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1977.

Tämän lain 13 §:ää sovelletaan niihin tapauksiin, joissa luopuminen tapahtuu tai luopumiseläkelain 17 §:n 1 momentissa tarkoitettu ehdollinen päätös annetaan tämän lain voimaan tultua.

Tarkistettaessa markkamääriä ja eläkkeitä 1 päivästä tammikuuta 1977 lukien ensimmäisen kerran tämän lain mukaisesti pidetään tarkistettavina markkamäärinä ja eläkkeen määrinä joulukuun 1976 määriä. Niiden katsotaan vastaavan sosiaali- ja terveysministeriön vuodeksi 1976 vahvistamaa palkkaindeksilukua.

Helsingissä 29 päivänä heinäkuuta 1976.

Tasavallan Presidentti

Sosiaali- ja terveysministeri

Laki valtion eläkelain muuttamisesta.

Annettu Helsingissä 29 päivänä heinäkuuta 1976.

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 20 päivänä toukokuuta 1966 annetun valtion eläkelain (280/66) 10 §:n 1 momentti, 12 §:n 3 momentti ja 16 §, näistä 10 §:n 1 momentti ja 12 §:n 3 momentti sellaisina kuin ne ovat 18 päivänä heinäkuuta 1975 annetussa laissa (568/75), näin kuuluviksi:

10 §.

Eläkkeen määrä on jokaiselta eläkeajaksi luetulta täydeltä kuukaudelta eläkkeen perusteena olevasta palkasta 1/12 prosenttia ajalta ennen 1 päivää heinäkuuta 1962 ja siitä lukien 1/6 prosenttia.

12 §.

Yhteensovitusraja on 66 prosenttia eläkkeen enimmäismäärän perusteena olevasta palkasta, jos tämä on enintään 2 626 markkaa. Jos eläkkeen enimmäismäärän perusteena oleva palkka ylittää 2 626 markkaa, yhteensovitusraja on 66 prosenttia siitä vähennettynä määrällä, joka on 66 prosenttia ylitteestä, kuitenkin vähennettynä enintään kansaneläkkeen perusosan määrällä.

16 §.

Eläkkeen perusteena oleva palkka tarkistetaan eläkettä myönnettäessä ja 13 §:ää sovellettaessa sen palkkaindeksiluvun mukaan, joka vuosittain vahvistetaan työntekijäin eläkelain 9 §:n soveltamista varten.

Eläkkeen määrä tarkistetaan samalla tavoin kuin on säädetty työntekijäin eläkelain mukaisen eläkkeiden tarkistuksesta.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1977.

Tämän lain 12 §:n 3 momentissa säädetty markkamäärä vastaa vuodelle 1976 vahvistettua palkkaindeksilukua 462 ja sitä tarkistetaan kalenterivuosittain samalla markkamäärällä kuin työntekijäin eläkelain 8 §:n 2 momentissa tarkoitettua markkamäärää tarkistetaan kalenterivuosittain vuoden 1977 alusta.

Helsingissä 29 päivänä heinäkuuta 1976.

Tasavallan Presidentti

Sosiaali- ja terveysministeri

Laki

valtion perhe-eläkelain 5 ja 11 §:n muuttamisesta.

Annettu Helsingissä 29 päivänä heinäkuuta 1976.

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 31 päivänä joulukuuta 1968 annetun valtion perhe-eläkelain (774/68) 5 §:n 1 momentti ja 11 §,

näistä ensiksi mainittu sellaisena kuin se on 18 päivänä heinäkuuta 1975 annetussa laissa (569/75), näin kuuluviksi:

5 §.

Perhe-eläke leskelle ja lapsille on jokaiselta edunjäntäjän eläkettä varten eläkeajaksi luettavalta kuukaudelta eläkkeen perusteena olevasta palkasta:

1) jos edunjäntäjällä oli oikeus eläkkeeseen valtion eläkelain 10 §:n 1 momenttia soveltaen,

eläkeajalta ennen heinäkuun 1 päivää 1962

2/48 prosenttia, jos edunsaajia on yksi,

3/48 prosenttia, jos edunsaajia on kaksi, sekä

4/48 prosenttia, jos edunsaajia on kolme tai useampia;

eläkeajalta heinäkuun 1 päivästä 1962 lukien

2/24 prosenttia, jos edunsaajia on yksi;

3/24 prosenttia, jos edunsaajia on kaksi, sekä

4/24 prosenttia, jos edunsaajia on kolme tai useampia;

2) jos edunjäntäjällä oli oikeus eläkkeeseen valtion eläkelain 10 §:n 2 momenttia soveltaen, 1/12 prosenttia, ja siihen lisätään, jos edunsaajia on useampia, toisesta edunsaajasta 1/36 prosenttia ja jokaisesta sen lisäksi olevasta edunsaajasta 1/72 prosenttia, kuitenkin

niin, että eläkeaikana otetaan huomioon enintään 360 kuukautta; sekä

3) jos edunjäntäjällä oli oikeus eläkkeeseen valtion eläkelain 10 §:n 3 momenttia soveltaen, 1/10 prosenttia ja siihen lisätään, jos edunsaajia on useampia, toisesta edunsaajasta 1/30 prosenttia ja jokaisesta sen lisäksi olevasta edunsaajasta 1/60 prosenttia, kuitenkin niin, että eläkeaikana otetaan huomioon enintään 300 kuukautta.

11 §.

Edunjäntäjän eläkkeen perusteena oleva palkka tarkistetaan perhe-eläkettä myönnettäessä ja 8 §:ää sovellettaessa sen palkka-
indeksiluvun mukaan, joka vuosittain vahvistetaan työntekijäin eläkelain 9 §:n soveltamista varten.

Perhe-eläkkeen määrä tarkistetaan samalla tavoin kuin on säädetty työntekijäin eläkelain mukaisten eläkkeiden tarkistuksesta.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1977

Helsingissä 29 päivänä heinäkuuta 1976.

Tasavallan Presidentti

Asetus
työntekijäin eläkeasetuksen 9 §:n muuttamisesta.

Annettu Helsingissä 29 päivänä heinäkuuta 1976.

Sosiaali- ja terveysministerin esittelystä muutetaan 23 päivänä helmikuuta 1962 annetun työntekijäin eläkeasetuksen 9 §, sellaisena kuin se on 5 päivänä joulukuuta 1975 annetussa asetuksessa (928/75), näin kuuluvaksi:

9 §.

Sosiaali- ja terveysministeriö vahvistaa joka kalenterivuodeksi työntekijäin eläkelain 9 §:n 1 momentissa tarkoitetun palkkaindeksiluvun käyttäen perusteena edellisen vuoden kolmannen vuosineljänneksen keskimääräistä palkka-

ja hintatasoa. Ministeriö määrää myös kunakin vuotena sanotun pykälän 2 momentin mukaisen ennakon perusteen. Indeksiluku ja peruste on julkaistava viimeistään puolitoista kuukautta ennen sen kalenterikuukauden alkua, josta lukien niitä sovelletaan.

Helsingissä 29 päivänä heinäkuuta 1976.

Tasavallan Presidentti

Sosiaali- ja terveysministeri

Asetus

lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkeasetuksen 9 §:n kumoamisesta.

Annettu Helsingissä 29 päivänä heinäkuuta 1976.

Sosiaali- ja terveysministerin esittelystä säädetään:

Täten kumotaan 23 päivänä helmikuuta 1962 annetun lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkeasetuksen 9 §, sellaisenaan kuin se on 5 päivänä joulukuuta 1975 annetussa asetuksessa (929/75).

Helsingissä 29 päivänä heinäkuuta 1976.

Tasavallan Presidentti

Sosiaali- ja terveysministeri

Asetus
luopumiseläkeasetuksen 15 §:n kumoamisesta.

Annettu Helsingissä 29 päivänä heinäkuuta 1976.

Sosiaali- ja terveysministerin esittelystä säädetään:

Täten kumotaan 29 päivänä maaliskuuta 1974 annettun luopumiseläkeasetuksen (258/74) 15 §. Tämä asetys tulee voimaan 1 päivänä tammi-
mikuuta 1977.

Helsingissä 29 päivänä heinäkuuta 1976.

Tasavallan Presidentti

Sosiaali- ja terveysministeri

Sosiaali- ja terveysministeriön päätös

työeläkelakien ja luopumiseläkelain mukaisen eläketurvan sitomisesta palkkatasoon.

Annettu Helsingissä 30 päivänä heinäkuuta 1976.

Sosiaali- ja terveysministeriö on sen nojalla, mitä on säädetty 8 päivänä heinäkuuta 1961 annetun työntekijäin eläkelain 1 §:n 2 momentissa, sellaisena kuin se on 30 päivänä joulukuuta 1965 annetussa laissa (707/65), ja 9 §:ssä, sellaisena kuin se on 29 päivänä heinäkuuta 1976 annetussa laissa (/76), 9 päivänä helmikuuta 1962 annetun lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain (114/62) 1 §:n 1 momentissa, sellaisena kuin se on 20 päivänä syyskuuta 1974 annetussa laissa (750/74), ja 12 §:ssä, 14 päivänä heinäkuuta 1969 annetun maatalousyrittäjien eläkelain 14 §:ssä, sellaisena kuin se on 29 päivänä heinäkuuta 1976 annetussa laissa (/76), ja 19 §:n 1 momentissa, sellaisena kuin se on 20 päivänä syyskuuta 1974 annetussa laissa (751/74), 14 päivänä heinäkuuta 1969 annetun yrittäjien eläkelain 13 §:ssä, sellaisena kuin se on 29 päivänä heinäkuuta 1976 annetussa laissa (/76), ja 17 §:n 1 momentissa, sellaisena kuin se on 20 päivänä syyskuuta 1974 annetussa laissa (752/74), sekä 4 päivänä tammikuuta 1974 annetun luopumiseläkelain 13 §:ssä ja 24 §:n 1 momentissa, sellaisina kuin ne ovat 29 päivänä heinäkuuta 1976 annetussa laissa (/76), päättänyt:

1 §.

Työntekijäin eläkelain mukaisen eläketurvan sitomiseksi sanotun lain 9 §:n 1 momentissa tarkoitettulla tavalla maan palkkatasoon tarkistetaan eläkettä myönnettäessä ja eläkkeiden yhteensovittamista uudelleen toimitettaessa eläkkeen perusteena oleva kuukausipalkka ja sen jälkeen kalenterivuositain eläkkeen maksettava määrä käyttäen työntekijäin eläkeasetuksen 9 §:n mukaisesti vahvistettuja indeksilukuja siten kuin jäljempänä määrätään.

Työntekijäin eläkelain 9 §:n 2 momentissa tarkoitettu ennako suoritetaan kalenterivuositain niihin eläkkeisiin, joita maksetaan kysymyksessä olevan vuoden kesäkuun jälkeiseltä ajalta.

2 §.

Eläkkeen perusteena olevaa kuukausipalkkaa tarkistettaessa palkan määrä jaetaan työsuhteen päättymisvuodelle vahvistetulla indeksiluvulla ja osamäärä kerrotaan sille vuodelle vahvistetulla indeksiluvulla, jolta tarkistettuun palkkaan perustuva ensimmäinen eläke-erä maksetaan. Päättymisvuotena pidetään viimeistä niistä enintään neljästä vuodesta, joista työntekijäin eläkelain 7 §:n 1 momentin mukaisesti on valittu eläkkeen perusteena olevaa palkkaa määrättäessä käytettävät vuodet tai, jos on sovellettu mainitun pykälän 2 momentissa tarkoitettua menettelyä, olisi valittu, jollei sanottua menettelyä olisi sovellettu.

Eläkkeen määrää 1 §:n 1 momentin mukaan

tarkistettaessa jaetaan eläkettä myönnettäessä tai, jos eläkkeiden yhteensovitus on toimitettu uudelleen, eläkkeitä viimeksi yhteensovitettaessa laskettu eläkkeen maksettava määrä 1 momentissa tarkoitettulla jälkimmäisellä indeksiluvulla ja osamäärä kerrotaan sille vuodelle vahvistetulla indeksiluvulla, jolta eläke maksetaan.

Jos eläkettä myönnettäessä tai eläkkeiden yhteensovitusta uudelleen toimitettaessa maksettavaan eläkkeeseen tulee suoritettavaksi 1 §:n 2 momentissa tarkoitettu ennakko, eläkettä yhteensovitettaessa käytettävään yhteensovitusperusteeseen lisätään sosiaali- ja terveysministeriön työntekijäin eläkeasetuksen 9 §:n nojalla määräämän ennakon perusteen edellyttämä osa sanotusta yhteensovitusperusteesta.

3 §.

Lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain mukaisen eläketurvan saattamiseksi maan palkkatasoa vastaavaksi muunnetaan työntekijäin kunakin kalenterivuotena ansaitseman eläkkeen perusteena olevan palkan määrä eläkettä myönnettäessä ja eläkkeiden yhteensovitusta uudelleen toimitettaessa ja sen jälkeen kalenterivuositain eläkkeen maksettava määrä sekä suoritetaan eläkkeeseen 1 §:n 2 momentissa tarkoitettu ennakko soveltaen vastaavasti 1 ja 2 §:n määräyksiä.

4 §.

Maatalousyrittäjien eläkelain 5 §:ssä ja yrittäjien eläkelain 4 §:ssä tarkoitettun yrittäjänäolojakson jatkuessa tarkistetaan vahvistettu työtulo maan palkkatason muutoksia vastaavasti jakamalla viimeksi vahvistettu työtulo sen kalenterivuoden indeksiluvulla, josta alkaen sanottu työtulo on vahvistettu, ja kertomalla osamäärä alkavan kalenterivuoden indeksiluvulla.

Määrättäessä maatalousyrittäjien eläkelaisissa ja yrittäjien eläkelaisissa tarkoitettua eläkkeen perusteena olevaa työtuloa jaetaan vahvistettu työtulo sen kalenterivuoden indeksiluvulla, josta alkaen sanottu työtulo on vahvistettu, ja osamäärä kerrotaan sen kalenterivuoden indeksiluvulla, jonka aikana yrittäjänäolojakso on päättynyt.

Maatalousyrittäjien eläkelain ja yrittäjien eläkelain mukaisen eläketurvan saattamiseksi maan palkkatasoa vastaavaksi muunnetaan eläkkeen perusteena olevan työtulon määrä eläkettä myönnettäessä ja eläkkeiden yhteensovitusta uu-

delleen toimitettaessa ja sen jälkeen kalenterivuositain eläkkeen maksettava määrä sekä suoritetaan eläkkeeseen 1 §:n 2 momentissa tarkoitettu ennakko soveltaen vastaavasti 1 ja 2 §:n määräyksiä.

5 §.

Edellä mainituissa työeläkelaisissa säädetyt markkamäärät tarkistetaan kalenterivuositain 1 §:n 1 momentissa tarkoitettun indeksiluvun mukaan käyttäen peruslukuuna työntekijäin eläkelaisissa säädettyyn markkamäärään vuodelle 1966, lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelaisissa säädettyihin markkamääriin vuodelle 1962 sekä maatalousyrittäjien eläkelaisissa ja yrittäjien eläkelaisissa säädettyihin markkamääriin vuodelle 1970 vahvistettua indeksilukua.

Milloin jonakin kalenterivuotena saatua tuloa tai palkkaa on verrattava myöhempänä kalenterivuotena voimassa olevaan 1 momentissa tarkoitettuun markkamäärään, muunnetaan sanottu tulo tai palkka jälkimmäisen kalenterivuoden tasolle soveltaen, jollei 7 §:stä muuta seuraa, vastaavasti 1 ja 2 §:n määräyksiä.

6 §.

Luopumiseläkelain mukaisen eläketurvan saattamiseksi maan palkkatasoa vastaavaksi muunnetaan sanotussa laissa säädetyt markkamäärät eläkettä myönnettäessä ja sen jälkeen kalenterivuositain eläkkeen maksettava määrä sekä suoritetaan eläkkeeseen 1 §:n 2 momentissa tarkoitettu ennakko soveltaen vastaavasti 1 ja 2 §:n määräyksiä. Jos eläke myönnetään luopumiseläkelain 17 §:n mukaisesti ehdollisena, muunnetaan edellä mainitut markkamäärät vastaamaan sen vuoden indeksilukua, jonka aikana ehdollinen eläkepäätös annetaan.

Edellä 1 momentin mukaan tarkistettavina markkamäärinä ja eläkkeiden määrinä pidetään vuoden 1976 määriä ja niiden katsotaan vastaavan sanotulle vuodelle vahvistettua palkka-
indeksilukua.

7 §.

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1977 ja sillä kumotaan sosiaali- ja terveysministeriön työeläkelakien mukaisen eläketurvan sitomisesta palkkatasoon 19 päivänä joulukuuta 1969 antama päätös (819/69).

Verrattaessa keskimääräistä työansiota 5 §:n mukaisesti tarkistettuun työntekijäin eläkelain 1 §:ssä säädettyyn markkamäärään muunne-

taan vuonna 1969 saatu työansio vuoden 1970 tasolle kertomalla se luvulla 1.09.

Soveltaessa lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain 7 §:n 1 momentin ensimmäisessä lauseessa olevaa säännöstä muun-

netaan ennen vuotta 1970 saatu palkka ensin vuoden 1970 tasolle siten, että kerrotaan ennen vuotta 1965 saatu palkka luvulla 1.97, vuosina 1965 ja 1966 saatu palkka luvulla 1.58 sekä vuosina 1967—1969 saatu palkka luvulla 1.31.

Helsingissä 30 päivänä heinäkuuta 1976.

Sosiaali- ja terveysministeri

Hallitusneuvos